

Святкова сумка для донечки

Свято 8-го Березня з нетерпінням чекають усі жінки. І навіть ваша маленька донечка порадіє яскравому подарунку, зробленому з любов'ю. Майстер-клас з виготовлення дитячої сумки продемонструє **Оксана ТОДОРОВА**. Спробуйте — і ваші старання будуть оцінені милим щибетанням та радісними оцентами.

Опис деталей викрійки:

1 — боковина, 2 шт.; 2 — дно; 3 — ручка; 4 — помпон, 2 шт.; 5 — підкладка, 2 шт.; поролон або синтепон; шнур (d 3,4 мм), 1 м. Синя лінія — лінія згину деталі; червона лінія — лінія шва (на підкладці шви на відстані 10 мм від краю, в решті деталей — 5 мм).

Крок 1. Деталі боковини (1) і підкладки (5) зшиваємо між собою зі звороту по лініях А; смужки, що вийшли, прошиваємо по лініях Б; до «рукава», що вийшов, підшиваємо дно (2) по лініях В.

Крок 2. Вивертаємо, згинаємо по лінії згину і прострачуємо боковини по першому шву нижче за лінію згину.

Крок 3. Шнур розрізаємо на дві частини (по 0,5 м), зав'язуємо дві петлі й розташовуємо їх усередині сумки назустріч одна одній, витягнувши назовні через отвори в боковинах вузли. Вузли пізніше вшиваємо всередину помпонів.

Крок 4. Прострачуємо боковини по другому шву нижче за лінію згину і прострачуємо нижній шов підкладки.

Крок 5. Прошиваємо по шву ручку (3), вивертаємо, заповнюємо поролоном або синтепоном. Готову ручку пришиваємо зсередини до боковин сумки.

Крок 6. Заготовки для помпонів (4) прибираємо по шву, заповнюємо синтепоном і стягуємо нитку.

Декорувати сумку можна серцями, аплікацією, крупними декоративними гудзиками, вишивкою з атласних стрічок, бісером або зробити нанесення картини художницею Оксаною Тодоровою (як показано у нашому варіанті).

Якщо дитина вередує за столом

Зацікавте її іграми і смачними готовими сніданками із супермаркету «Наш Край»

Поїдання нехай навіть особливої смакоти «чомучкам» і непосидам нецікаве. Буває, сніданки й обіди перетворюються на суцільні муки. І якщо втрата апетитиву не пов'язана з хворобою — тоді тільки лікар компетентний вирішити проблему, — викликати інтерес дитини до їжі зовсім навіть нескладно. А от допоможе батькам у цьому і дасть доречні поради педіатр і бабуся зі стажем **Тамара БОЛЖЕЛАРСЬКА**.

— Маю вдома внука «чомучку», який також видумує і не хоче їсти. Тож ця тема мені дуже близька, — каже Тамара Володимирівна. — Діти допитливі, їм подобається фантазувати. Якщо під час харчування ви задовольните ці три бажання, обід буде з'їдений вмить. Але пам'ятайте, що малюки не люблять повторень. Через те класичні вмовляння «за маму-тата» на якомусь етапі й не спрацьовують. Пропоную погратися.

Прийом 1-й: герою потрібно їсти, щоб перемогти

Візьміть за основу сюжету — подорож або битву. Героя, тобто малюка, треба годувати, щоб у нього вистачило сил дістатися до царства N або стати переможцем тощо. Або ж, скажімо, в місті Малиновому подають малину, а в Ананасовому — ананаси. І хоч насправді на обід у малюка вівсянка, «понарошку» — найулюбленіший стан дітвори.

Прийом 2-й: скільки ложок каші в одній тарілці

Прикріпіть ложку до ковша іграшкового екскаватора. Нею малюк з вашою допомогою загрибати в траншеї — тарілці — і перевезитиме здобуте на склад — в рот. Ще матусі можуть погратися з дитиною в літачок: «а-а-а, літачок з їжею летить на аеродром — у ротик...» Або ж запропонувати відгадати, скільки ложок у тарілці? Старша дитина нехай сама назве число, малеча —

вибере з названих вами. А потім шляхом простого перемищення їжі в рот перевірте, хто вгадав. За перемогу треба заздалегідь призначити приз.

Іграми не зловживайте!

І все ж, хоч ці психологічні прийоми дуже веселі, не раджу йти «на повідку» в дитини і зловживати іграми. В ідеалі батьки повинні виховувати в малечі культуру харчування. Так, наприклад, хоча б у вихідні вся родина має збиратися за столом, а старші — подавати меншим приклад: як правильно їсти, як поводитися. Дитина має сконцентруватися, тоді буде формуватися правильний рефлекс на їжу, а це дуже важливо. Рекомендую викликати інтерес у дитини різноколірними стравами, цікавою сервіровкою. До речі, смачні й корисні дитячі готові сніданки та каші можна придбати в супермаркеті «Наш Край».

Текст: Алла ОЖИЄВСЬКА